

Đảng viên làm kinh tế tư nhân có trái với mục tiêu, lý tưởng của Đảng?

Hồ Thanh Khôi

Đề cập đến việc đảng viên làm kinh tế tư bản tư nhân (KTTN) có lập luận cho rằng: Đến một lúc nào đó trong Đảng có hàng vạn đảng viên là nhà tư sản sẽ thành giai cấp tư bản, khi số đảng viên là nhà tư sản ngày càng nhiều, lượng đối sẽ làm cho chất đổi: Liệu Đảng có giữ được bản chất cộng sản nữa không?

1. Đảng viên làm KTTN có làm cho Đảng biến chất?

ở xã hội ta, dưới sự lãnh đạo của Đảng, sự quản lý của Nhà nước, tầng lớp tư sản vẫn còn, nhưng sự bóc lột theo kiểu tư sản trong xã hội tư bản đã thay đổi về cơ bản. Vì mối quan hệ chính trị giữa người sử dụng lao động và người lao động không còn là quan hệ chủ - thợ, quan hệ giai cấp thống trị và bị trị như trước. Sự phân phối lợi nhuận sau thuế thu nhập hợp lý, với những cơ chế, chính sách, những chế độ bảo hiểm, thỏa ước, hợp đồng giữa người sử dụng lao động và người lao động... làm cho nội dung bóc lột thay đổi về chất trong quan hệ sản xuất mới. Thực tiễn 20 năm đổi mới cho thấy quan hệ giữa thành phần KTTN với các thành phần kinh tế khác không phải là quan hệ đối kháng, tầng lớp tư sản dù mới hay cũ đều phục tùng sự lãnh đạo của Đảng, sự quản lý của Nhà nước, trở thành một tế bào của nền kinh tế quốc dân và một lực lượng trong cơ cấu kinh tế nhiều thành phần. Tất nhiên, vấn đề còn phụ thuộc rất nhiều vào sự quản lý của Nhà nước, pháp luật kinh tế, các chủ trương chính sách khuyến khích làm giàu hợp pháp đi đôi với xóa đói, giảm nghèo, không để diễn ra chênh lệch quá xa về mức sống và trình độ phát triển giữa các vùng, các tầng lớp dân cư.

Đó là xét trên toàn xã hội. Còn trong Đảng? Với những quy định quản lý chặt chẽ, chủ DNTN là đảng viên phải khác chủ DNTN là người ngoài Đảng. Bản chất Đảng Cộng sản Việt Nam là bản chất giai cấp công nhân, được tôi luyện trong hơn 70 năm cách mạng, mang trong mình: Sự kiên định mục tiêu lý tưởng; trung thành một cách sáng tạo chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh; kiên định nguyên tắc tập trung dân chủ; gắn bó mật thiết với dân; kết hợp chủ nghĩa yêu nước với chủ nghĩa quốc tế của giai cấp công nhân v.v... Bản chất đó thấm trong từng tổ chức đảng, trong mỗi đảng viên. Khi có một bộ phận đảng viên là nhà DNTN thì những nội dung ấy càng được thử thách nhiều hơn và củng cố vững chắc hơn. Đảng viên dù làm kinh tế tư nhân hay tập thể, Nhà nước hay liên doanh, bản chất Đảng không vì thế mà thay đổi. Đó là xét trên phương diện tổ chức, còn cá nhân đảng viên làm KTTN tư nhân thì sao?

2. Đảng viên làm KTTBTN thực hiện đúng các quy định của Đảng sẽ không bị biến chất, suy thoái.

Sự lo ngại đảng viên làm KTTN dễ bị thoái hóa biến chất là điều lo lắng chính đáng. Đảng viên không phải là thần thánh, nếu không thường xuyên tu dưỡng, thiếu sự giáo dục quản lý, kiểm tra của Đảng thì dù có hay không làm KTTN, đều dễ bị suy thoái. Trong thực tiễn đã có đảng viên suy thoái mặc dù không làm KTTN. Đảng viên làm KTTN phải thực hiện đúng Điều lệ, phải trung thành với lý tưởng cộng sản, chấp hành nghị quyết của Đảng, pháp luật của Nhà nước; hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao; phục tùng sự phân công và điều động của Đảng.

Như vậy thì đảng viên làm KTTN có thêm điều kiện đóng góp tài năng, trí tuệ của mình cho Đảng. Để làm một chủ doanh nghiệp người đảng viên phải có ít nhất 3 điều kiện sau:

Một là, vốn. Vốn tài chính và vốn năng lực kinh doanh, có đầu óc làm giàu và biết cách làm giàu, có “máu làm ăn”. Đó chính là sự kết hợp giữa say mê nghề nghiệp kinh doanh, làm giàu cho bản thân và làm giàu cho xã hội.

Hai là, biết điều hòa các lợi ích, thực hiện cơ chế phân phối lợi nhuận sau nộp thuế thu nhập hợp lý, theo đúng quy chế tài chính và hạch toán kinh doanh như DNNN. Ví dụ, lập quỹ dự phòng về trợ cấp mất việc cho người lao động; chi đào tạo chuyên môn, kỹ thuật cho người lao động (do thay đổi công nghệ hoặc chuyển sang công việc mới); quỹ phúc lợi, khen thưởng để chăm lo lợi ích vật chất, tinh thần cho người lao động.v.v...

Ba là, được quần chúng tín nhiệm.

Ba điều kiện trên không phải đảng viên nào cũng có. Có ý kiến cho rằng phải hạn chế về vốn, số nhân công và lãi suất hàng năm của doanh nghiệp do đảng viên làm chủ. Đó là điều không cần thiết. Ngày nay hiệu quả kinh tế của một doanh nghiệp không hẳn do qui mô lớn nhỏ về vốn, lượng công nhân ít hay nhiều mà là ở trang thiết bị khoa học - công nghệ, việc tiếp cận thị trường, tài năng quản lý kinh doanh...

Như vậy, khi người đảng viên có điều kiện làm KTTN chúng ta có ba cái lợi về kinh tế, xã hội và chính trị: Về kinh tế, đảng viên có điều kiện ra sức làm giàu chính đáng sẽ thêm sức mạnh nội lực về vốn, về trí tuệ, tài năng cho sự phát triển kinh tế của đất nước. Về xã hội, một lực lượng lao động có việc làm, đảng viên có điều kiện và có trách nhiệm làm công tác xã hội tốt hơn. Về chính trị, đảng viên trực tiếp làm KTTN sẽ giúp cho Đảng trực tiếp hiểu biết về thành phần kinh tế đó, nắm vững được đặc điểm, tình hình hoạt động và sử dụng, phát triển nó trong điều kiện mới. Đảng sẽ tăng cường sự lãnh đạo, quản lý thành phần kinh tế này từ bên trong một cách hiệu quả.